

# ŽIVOT FARNOSTÍ



Ročník I.

ÚNOR 2007

č.2

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.  
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

## BÝT SVĚTLEM V PÁNU



Čtyřicátého dne po slavnosti Kristova narození slavíme svátek Uvedení Páně do chrámu, neboli Hromnic. Tento den je jakýmsi dozvukem vánoc. Pán Ježíš byl představen v chrámu podle ustanovení zákona Páně o prvorozených synech. V našich farnostech je již tradicí, že v tento den se představují v chrámu naši chlapani a děvčata, kteří se připravují k prvnímu svatému přijímání. Vlastně veřejně zahajují tuto svou přípravu, kterou dosud konali v hodinách náboženství a v rodině. Stařeček Simeon, který držel Ježíška v náruči v jeruzalémském chrámě o něm řekl, že on je Světlem k osvícení národů. Pán Ježíš později řekl svým učedníkům: „Vy jste sůl země, vy jste světlo světa. Tak sviť vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“

Proto církev, vědoma si poslání, které má křesťan ve světě, připomíná tuto skutečnost při předání svíce při křtu svatém. Ten, který se stal dítětem Božím, má jít ve světle Kristově až do konce. Být sám světlem znamená nést světlo Kristovo, svědčit o Kristu, pravém světle, které osvětluje každého člověka. Tuto skutečnost připomínáme dětem, které se mají s Kristem poprvé setkat ve Svátosti oltářní. Aby nejen Tělo Kristovo přijali, ale aby přijali Krista do svého života, aby byli jeho světlem v dnešním světě. Je to požadavek velký, nebo úměrný? Na tuto otázku nacházíme odpověď v rodině, ve které dítě vyrůstá. Jestliže tam přebývá Kristova láska, pak je to požadavek úměrný, který bude dítě uskutečňovat s pomocí a příkladem rodičů. Pokud v této rodině není ani víry ani lásky k Bohu, pak je pro dítě tento požadavek prakticky nespílitelný a my pozorujeme, jak se děti Kristu vzdalují, některé hned po svatém přijímání, jiné postupně. Smutné je, když tito rodiče (nebo příbuzní), kteří celý rok dítě nevedou k životu podle víry a pak je přinutí, aby třeba o vánocích přistoupilo k svatému přijímání – bez úmyslu se polepšit a už nehřešit, čili svatokrádežně. Je to velká odpovědnost rodičů, když dětem nepředali svým příkladem života víru, ale také odpovědnost nás ostatních, kteří jsme byli málo světlem pro tyto rodiny a tyto děti.

Nebuďme malomyslní, že to naše světlo víry není nejlepší, že nemáme kvalitu nějakého superkřesťana. Už staletí před příchodem Pána Ježíše to věděl a pěkně vyjádřil autor Knihy Přísloví:

- „Ty se možná považuješ za zcela bezvýznamného, ale v očích Božích jsi důležitý a můžeš být Světlem Páně.
- I když tvé světlo je jen slabé, může jím Bůh ve své moudrosti osvětit jiné, dokonce i takové, kteří tě převyšují svými schopnostmi a nadáním. Pak je dobro, co oni tebou povzbuzeni vykonají, i tvou zásluhou.
- Neschovávej své světlo pod kbelík, ale hled' je přinést tam, kde je ho zapotřebí.“

Není výjimkou, kdy dobrá farnost svým příkladem křesťanského života a bratrskou láskou dokázala pomoci najít a uchovat víru těm kterým doma v rodině nebyla předána. Proto nepromarněme příležitost a budme světlem v Pánu!

*P. Jan Můčka*

\*\*\*

### **APOŠTOLÁT MODLITBY**

**Úmysl všeobecný:** Aby bohatství země sloužilo spravedlivě všem, protože je Božím darem pro všechny.

**Úmysl misijní:** Aby se vlády všech národů spojily v boji proti nemocem a epidemiím třetího světa.

**Úmysl národní:** Abychom dokázali vidět nejen tělesné, ale i duchovní potřeby nemocných ve svém okolí.

**Úmysl farní:** Abychom u našich starých a nemocných příbuzných nepečovali jenom o jejich tělo, ale mysleli také na spásu jejich duší.

\*\*\*

### **Z FARNÍ MATRIKY :**

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci lednu 2007 přijali:

**Marka Pavla Machů** Vysoké Pole

**Ondřeje Talaše** Slopné

**Natálii Nášelovou** Horní Lhota

**Adélu Annu Zavadilovou** Sehradice

\*\*\*

V měsíci lednu 2007 z našich farností odešli na věčnost a byli pohřbeni:

*3. ledna:*

**Bohumil Roubalík** - 85 let  
Sehradice 147

*12. ledna:*

**Marie Masařová** - 79 let  
Horní Lhota 18

*13. ledna:*

**Marie Žebráčková** - 62 let  
Sehradice 147

*20. ledna:*

**Františka Babičková** - 87 let  
Vysoké Pole 52

*27. ledna:*

**Štěpán Váňa** - 92 let  
Slopné 127

*27. ledna:*

**Anděla Drábková** - 84 let  
Újezd 60

31. ledna:  
**Albína Kozubíková** - 92 let  
Sehradice 176

*Opočinutí věčné dej jim, Pane  
a světlo věčné ať jim svítí.  
Ať odpočívají v pokoji.*

\*\*\*

## **11. ÚNOR : PANNA MARIA LURDSKÁ**

Tento mariánský svátek patří události, která proslavila jihofrancouzské město Lurdy ( Lourdes) a souvisí s tezí o Neposkvrněném Početí Panny Marie. Od 11. února do 16. července 1858, čtyři roky po prohlášení I. vatikánského koncilu, že článek víry o Panně Marii, uchráněné poskvrny prvotního hříchu, je pravdivý a Bohem zjevený, došlo k osmnáctinásobnému zjevení Panny Marie čtrnáctileté dívce Bernardetě Soubirousové v Massabělské jeskyni na předměstí Lurd. Jednoho dne Matka Boží dívce oznámila: „Já jsem Neposkvrněné početí“ a vybídla ji k pokání za všechny hříšníky světa. Lurdy s bazilikou a pramenem léčivé vody jsou dnes (spolu s portugalskou Fátimou) nejslavnějším poutním místem této části světa. Nemocní přijíždějí na vozíčkách k místu zjevení a čekají na ulehčení svého údělu i na duševní posilu. Okamžitá zázračná uzdravení jsou nesmírně vzácná. Přesto jejich seznam s doklady v mezinárodním lékařském středisku v Lurdech přesvědčují, že člověk ve spojení s vírou dokáže zázraky. S přímlovou Panny Marie se takto uzdravili před Massabělskou jeskyní mnozí chromí, nemocní tuberkulózou nebo duševně postižení.

*Připravil V.U.*

\*\*\*

## **11. ÚNOR - SVĚTOVÝ DEN NEMOCNÝCH**

Nemoc nám vždy připomíná zranitelnost našeho života. Upozorňuje nás, že vše nemusí být stále takové, jaké to je. Tento signál v nás vyvolává obavy a strach. My, kteří jsme si byli doposud tak sebejistí svým zdravím, se najednou cítíme ve svém bytí ohrožení. Největší chorobou dnes není malomocenství nebo tuberkulóza, ale daleko více pocít, že člověk je nevídaný, bez pomoci a všemi opuštěn. Největším zlem je dnes nedostatek lásky k bližnímu, hrozná lhostejnost k bližnímu, kterému je zle. Ten, kdo nachází u svých rodinných příslušníků pevné citové zázemí a bezpečí, lépe čelí nástrahám choroby a je často podstatně silnější v boji s nemocí.

Pamatujme na své bližní nemocné v našich rodinách, farnostech, mějme pro ně vždy dobré slovo a také alespoň malý skutek lásky v podobě jakékoliv služby. Velké poděkování patří všem, kteří pečují o své nemocné doma i ve všech typech zdravotnických zařízení, také našim duchovním otcům, kteří každý měsíc navštěvují nemocné v našich farních obcích a posluhují jim svátostí smíření a eucharistie.

*Václav Ulrich*

\*\*\*

## **P O K O J A D O B R O**

### **VII. Humánní ekologie:**

#### **člověk jako správce přírody a celého stvoření**

Z Pastorální konstituce 2. vatikánského koncilu (1962 - 1965) Radost a naděje (Gaudium et spes, 7.12.1965) O církvi v dnešním světě.

„Člověk, stvořený k obrazu Božímu, dostal totiž příkaz podmanit si zemi se vším, co je na ní a spravovat svět spravedlivě a svatě a s uznáním Boha, Stvořitele všeho, sám sebe i celý vesmír přivést k němu, aby tak podřízením všech věcí člověku bylo velebeno jméno Boží na celé zemi... Křesťany tedy vůbec nenapadá, aby stavěli proti sobě díla, která vytvořili lidé svým důvtipem a silou, a Boží moc jakoby rozumový tvor byl soupeřem Stvořitele; spíše jsou přesvědčeni, že vítězství lidského pokolení jsou znamením velikosti

Boží a plodem jeho nevýslovného úradku. Čím více však roste moc lidí, tím více se rozlišuje odpovědnost jak jednotlivců, tak kolektivů. Z toho je patrné, že křesťanské poselství neodvrací lidi od budování světa, ani je nedohání k zanedbávání blaha svých bližních, ale spíše je k tomu zavazuje povinnost ještě přísnější." *Hodnota lidské činnosti, 34.*

„Toto je tedy zásada pro lidskou činnost, aby podle Božího úradku a Boží vůle byla v souladu s pravým dobrem lidského pokolení a ponechala jednotlivému nebo ve společnosti žijícímu člověku možnost pečovat o své celkové povolání a naplnit ho." *Řád lidské činnosti, 35.*

### **43. Člověk je součástí stvoření světa**

Člověk v každé generaci i lidstvo vůbec je součástí planetárního ekosystému. Na tuto skutečnost, vyjádřenou již v úvodních kapitolách biblického poselství, se často v historických, politických, sociálních a ekonomických úvahách zapomíná. Křesťanský pohled zdůrazňuje úctu ke stvoření. I sociálně ekonomické systémy jsou vnořeny do světa přírody; ovlivňují je, ale zároveň jsou jím ovlivňovány. Tato skutečnost musí vést člověka i v jeho hospodářské činnosti k obezřetnosti a k odpovědnému domýšlení všech důsledků, které taková činnost může mít pro přírodu a životní prostředí.

V této souvislosti se stále častěji hovoří o tom, že namísto trvalého hospodářského růstu je třeba nastolit dynamickou rovnováhu mezi počtem obyvatelstva a hospodářským vývojem zaručujícím na udržitelné úrovni uspokojení přiměřených potřeb všech obyvatel planety.

### **44. Evropa stárne a vymírá, ale přesto má stále vyšší nároky na spotřebu**

Poněkud zjednodušeně řečeno - populace roste v zemích, kde neroste spotřeba a spotřeba roste v zemích, kde neroste populace. Jsou pozitivní výjimky jako Irsko, kde roste populace i spotřeba, ale i výjimky negativní jako některé postsovětské republiky, kde klesá populace i spotřeba.

Vývoj je tedy nerovnovázný a trvale neudržitelný. Česká republika je v tomto smyslu součástí Evropy. Stárneme a bez přistěhovalců z ciziny i vymíráme. Máme však stále vyšší nároky, pokud jde o spotřebu. Idea trvalého hospodářského vzestupu a růstu bohatství a spotřeby v materiálním slova smyslu je typická pro evropsko - americkou civilizaci. Ekonomický systém vycházející z touhy člověka mít stále více a více, vede k rostoucí výrobě. V konečném důsledku čelíme problémům vyčerpání neobnovitelných přírodních zdrojů a stále silnějšího znečištění přírody. Za poslední desetiletí se u nás v ekologickém ohledu mnohé zlepšilo, ohrožení v globální perspektivě však trvá.

Křesťanský pohled je veden vědomím, že veškeré přírodní zdroje jsou vzácnými Božími dary, a to pro všechny lidi na celém světě; nejen pro naši generaci, ale i pro generace, které přijdou po nás. Ohleduplnost vůči životnímu prostředí a skromnost ve spotřebě statků patří k základním prvkům ekologické etiky.

## **ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“**

### **III. Otevřeně k občanské společnosti a její politické reprezentaci**

#### **7. Struktury zla nejsou výmyslem marxismu ani „teologie osvobození“**

KKC č. 27 Touha po Bohu je vepsaná do lidského srdce, protože je stvořena Bohem a pro Boha ...

KKC č. 29 Avšak člověk může na toto „hluboké životní spojení s Bohem“, zapomenout, popřít je, dokonce je i výslovně odmítnout. Takové postoje mohou pocházet z nejrozumnějších příčin: ze vzpoury proti přítomnosti zla ve světě, ze špatného příkladu věřících, z náboženské neznalosti nebo lhostejnosti, ze starostí o svět a bohatství, z myšlenkových proudů nepřátelských vůči náboženství a konečně ze sklonu člověka hříšníka skrývat se ze strachu před Bohem a utíkat před jeho voláním.

Oto Mádr: Slovo o této době: Jak se tedy stát opravdu dobrým člověkem? Takto: zbavit se zlého člověka v sobě. Dokud se nerozejdeme s kteroukoliv špatnou vlastností

aspoň pevným rozhodnutím, přijímáme předem a nutně všechny hříchy, které z ní vyjdou!

Žeň 7 - Mluvit o zkušenosti zla či dokonce hříchu se může zdát „nemoderní“. Přesto je zkušenost i právě uplynulého století taková, že zlo postihuje nejen člověka jako osobu, ale zároveň i společnost, má tedy nejen osobní, ale i strukturální podobu. Výraz „struktury hříchu“ použil poprvé papež Jan Pavel II. v roce 1987, dva roky před pádem „říše zla“, a to v sociální encyklice „Starostlivost o věci sociální“. Struktury hříchu či „institucionalizované zlo“ mají kořeny v selhání j e d n o t l i v c e, v hříchu o s o b n í m . Proto jsou vždy spojeny s konkrétními skutky osob, které takové struktury zavádějí, utvrzují a ztěžují jejich odstranění. A tak sílí, šíří se a stávají se zdrojem dalších hříchů tím, že podmiňují a svazují lidské chování.

Poznámka na závěr - V.M.: Rád bych vyjádřil tímto radostný souhlas nad odpovědí P. Antona Otteho, rodáka z naší severomoravské Vidnavy a již léta vedoucího pražské kanceláře Ackermann - Gemeinde v Perspektivách KT 1/2 - 8. ledna 2007 na otázku Petra Příhody, na co bychom se tady u nás měli soustředit? P. A. Otte odpovídá: „Snad na něco jako ty tridentské semináře: na vzdělávání a vzdělanost (i nás katolíků). Existují významné dokumenty, např. Pokoj a dobro. K čemu jsou, zůstanou - li založené v knihovně...? Týká se laiků, jejich iniciativy, vnímavosti, vzdělanosti.“ Proto s pochopením konejme jako ti, kteří tak konali po tridentském koncilu a konají dodnes dle hesla: „Omnia ad maiorem Dei gloriam - Vše ku větší slávě Boží“.

Vladimír Měřínský  
(pokračování přístě)

\*\*\*

## 26. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

### **IV. Náboženské poměry a postup kněží dle zaznamenání P. Vincence Pecháčka, faráře v Újezdě v letech 1908 - 1921 (Pokračování - průběh I. světové války, dopad na dění v Újezdě)**

Pokračování v citaci Provolání mým národům Jeho Veličenstva k vypovězení války Rakousku - Uhersku Itálií 23.5.1915: Více již jsme vykonali. Když Itálie vysílala své žádostivé zraky přes naše hranice, rozhodli Jsme se, abychom zachovali spojenecký poměr a mír k velikým a bolestným obětem, jež obzvláště se dotkly Našeho otcovského srdce. Avšak nebylo lze ukojiti žádostivosti Itálie, jež měla za to, že jest nutno z okamžiku těžiti. A tak nutno, aby osud byl dovršen. Moje armády vítězně čelily mocnému nepříteli na severu desetiměsíčním obrovským zápasem v nejvěrnějším válečném sbratření s vojsky mého vznešeného spojence. Nový potměšilý odpůrce na jihu není jim nikterak novým odpůrcem. Velké vzpomínky na Navarru, Custozzu a Vis, které jsou pýchou mého mládí a duch Radeckého, arcivévody Albrechta a Tegethofa, který i nadále žije v Mé pozemní a námořní moci, zaručují mi, že My i proti jihu uhájíme s úspěchem hranic mocnářství. Pozdravuji Moje v boji osvědčená vítězná vojska, důvěřuji v ně i v jejich vůdce! Důvěřuji v Mé národy, jejichž bezpříkladné zmužilé obětavosti přísluší můj nejvřelejší otcovský dík. Prosím Všemohoucího, aby žehnal našim zbraním a milostivě vzal naši spravedlivou věc v ochranu. František Josef m.p. a Stürgh m.p. A skutečně odolalo naše statečné vojsko všem tolikerým tak silným útokům italským, že nikde naši frontu proraziti nemohly, a tak se dožili i velikého zklamání.

Světovou válkou se poměry ve prospěch zemědělství velice zlepšily. Ježto nepřátelé uzavřeli hranice a nedovolují, aby se potraviny do naší říše přivážely, stouply ohromně ceny potravin. Před válkou bylo vejce za 4 h, dnes za války za 10 - 20 h, 1 kg masa před válkou za 1,60 koruny, dnes za 6 - 10 k, 1 l mléka za 12 - 16 h, nyní za 32 h, podobně stouply ceny obilí, např. řez za 40 k metrák, oves 36 k/q, boty před válkou za 14 - 20 K, nyní až za 80 K, malé house po vylihnutí za 1 K, nyní 6 K, pára prasátek před válkou 40 K, nyní až 200 K, kráva před válkou za 400 K, za války až za 2000 K. Vláda a úřady zaváděly sice nejvyšší maximální ceny, ale mnoho lidí bylo již potrestáno za to, že žádali vyšší ceny, než bylo předepsáno. Výtěžek z polního hospodářství a chovu dobytka jest tak obrovský, že není pamětníka, že by kdy takové ceny byly a také nikdo ve svém životě se nedočká vyšších cen potravin.

Mimo to dle zákona dostávají ženy narukovaných vojáků značnou podporu na výživu. Některé měsíčně až 100 K (na děti do 14 let po 40 h, pro ostatní denně 80 h.) a ježto většinu potravin k životu nutných (mouky, mléka, zemáků atd.) mají doma, tu si některé manželky velice pomohly a dluhy ještě vyplatily.



V roce 1916 byly vypovězeny další války a sice: 9.3. Německo - Portugalsku, 27.8. Rumunsko - Rakousku, 28.8. Itálie - Německu a Německo - Rumunsku, hned potom Turecko - Rumunsku a 2.9. vystoupilo také rozhodně Bulharsko proti Rumunsku. Rumunsko se ale velice přepočítalo. Myslelo, že celé Rakousko přijde do jeho moci, zatím ale do 20. prosince 1916 bylo 3/4 dobyto. Aby se předešlo vyhladovění od našich nepřátel, kteří nemohouce nás přemoci, pojali tento úskok. Aby se tak ale nestalo, učinila naše slavná vláda veliká opatření, všeobecný soupis zásob. Soupis ten vztahoval se na pšenici, žito, ječmen, oves, pohanku, kukuřici, mouku, krupici, zemáky, hrách, čočku. Přihlásil se každý, ať měl zásoby či nic. Na základě přihlášek vyhotoven obecní přehled a sčítání lidu. Čtvrté a páté válečné půjčky věnována veliká pozornost. Chodilo se dům od domu a vynesla jak čtvrtá i pátá více ještě nežli půjčka třetí, totiž na 4 miliardy. Jako novinku nutno uvést tak zvaný letní čas. Počínaje totiž 1. květnem 1916 zaveden v celé říši naší „letní čas“. Hodiny 30. dubna v jedenáct hodin v noci posunuty o 1 hodinu spíše. Všechny úřady, vlaky, továrny i počínaly úřadování o hodinu dříve nežli předtím. Avšak pro venkov se to neosvědčilo. Venkovský lid řídil se starým časem. Právilo se, že tento letní čas za-veden, aby se ušetřilo na světle. Nařízeny nové vojen-ské přehlíd-ky od 19 let až do 50, jakož i od-vody 18 letých. To vše se dělo za papeže Benedikta XV. (1914 - 1922), jehož pontifikát je válkou tíživě poznamenán, který je však všeobecně uznáván jako papež spravedlnosti a míru. Jeho výzva v prosinci 1914 k zastavení konfliktu ani k vánočnímu příměří nebyla vyslyšena. Marně protestoval proti ničení neopevněných lokalit, proti státním krádežím barevných kovů z kostelů. Vyslanci u papeže museli opustit Řím, aby mu ztížili diplomatickou agendu. Od jím vypracovaných návrhů mírových podmínek se odklonilo Německo. Itálie si nepřála jeho mírové iniciativy. Podařilo se mu aspoň zmírnit osudy postižených, organizoval výměny válečných invalidů a léčení nemocných zajatců. V Římě zřídil Svatý stolec úřad pro pátrání po nezvěstných atd.

Vladimír Měřínský

\*\*\*

## ZAMYŠLENÍ SE NAD STÁŘÍM

*Velmi mne zaujal a potěšil článek pana Jana Urygy v časopise Immaculata. Chtěl bych se s ním podělit s ostatními seniory. Je plný moudrosti a pravdy. Je to skutečnost, které se nikdo nevyhne. Ve stáří poznávám, jak jsme bohatí. Naše naděje v Kristu Ježíši je skvělá útěcha.*

### BLÍŽÍCÍ SE PODZIM ŽIVOTA

Stárnutí nelze podobně jako narození či smrt od života v žádném případě oddělit. Od okamžiku početí se začíná cyklus morfologických a biologických změn, jež ruku v ruce s rostoucím věkem postupně vedou ke stále klesající aktivitě až k jejímu nejnižšímu stupni - ke konečnému bodu - smrti. Žít, to znamená neustále podléhat neustálým fyziologickým i duchovním změnám. Nevstoupíme dvakrát do stejné řeky a jednou

prožité chvíle se už nikdy neopakují... Miliardy lidí poznaly tíhu stáří a opustily tento svět, ale ten je přesto i nadále zde a jen tak trvat nepřestane. S určitostí můžeme tvrdit, že rovněž my jednou zestárneme. Jak svého času podotkl G. Keller: „Člověk musí zestárnout a žít tedy dlouho, aby seznal, jak krátký je život.“



Je tedy třeba na stáří se připravovat celým svým předchozím životem. Jedno přísloví říká, že kdo jako mladý sází stromky, bude si pak moci ve stáří odpočinout v jejich stínu. Stáří je jakýmsi prodloužením mládí a dospělosti. Vydává přesně takové plody, jaké byly do podzimu jeho života pěstovány. Nevyhýbá - li se mladý člověk boji, čeká ho v budoucnu pokoj a mír. Bude moci spolu s jedním Hemingwayovým hrdinou prohlásit: „Večer mohu bez problému pozorovat slunce a nemusím přivírat oči. A přitom právě tehdy září nejsilněji. Pokročilý věk se projevuje mimo jiné i výjimečnou schopností dospět k poznání toho, jak vše, co je nepravdivé a nepochází od Boha, pomíjí. Vždyť i samotné Písmo svaté konstatuje: „...neboť ctihodné stáří nezáleží v dlouhém věku, ani se neměří počtem let. Ty právě šediny pro člověka je rozumnost a život bez poskvrny je ten pravý dlouhý věk.“ (Mdr 4, 8-9)

Člověk se musí celý svůj život učit říkat „ano“ všemu, co k němu od Boha přichází a co od něj Bůh vyžaduje. Přijímá tak vděčně i stáří - a to se vším dobrým i zlým, co s sebou přináší. Přijímá je jako přirozené zakončení pozemského života a zároveň jako předzvěst života budoucího. Jako křesťan, jako pravý vyznavač Krista Ježíše nebude nikdy říkat Bohu „ne“ na nic z toho, co je pro něj přichystáno. Připodobní se Pánu Ježíši, o němž sv. Pavel píše: „Vždyť Boží Syn Ježíš Kristus (...) nebyl zároveň „ano“ i „ne“, nýbrž v něm jest jasné „ano“. Ke všem zaslíbením Božím, kolik jich jen jest, bylo v nich řečeno „Ano““ (2 Kor 1, 19-20).

Nyní je příhodný čas ztišit se a využít zbytku dohasínajícího dne našeho života k tomu, abychom řekli „ANO“ v díkůčinění za chvíle štěstí a radosti, za zdar v našem konání a za ocenění, jež následovala, za utrpení a získané zkušenosti, za bolesti a nemoci i za to vše, co má teprve přijít.

Rozvážný člověk pozná, že přišla jeho chvíle. Čas, kdy má pomalu vyklidit bojiště, a přenechat své místo mladším, kteří ho zastoupí a převezmou po něm tíhu odpovědnosti. To však vůbec neznamená, že by se starý člověk stal najednou nepotřebným. Ne, stále je nesmírně užitečný, jen jinak než dosud. Bohabojný Job se táže: „Což jen u kmetů je moudrost a rozumnost pouze v dlouhém věku?“ (Job 12,12)

Stáří není vůbec snadné, ale právě proto může být jaksepatří plodné. Představuje pro nás ojedinělou šanci, budeme - li se statečně potýkat jak s nemocemi, samotou a opuštěností, tak s duchovní vlačností a zatrpklostí, či dokonce s ataky pochybností a zoufalství.

Svět se nám bude se všemi svými půvaby stále očividněji vzdalovat, bude se ztrácet našim očím i uším. A to je právě ideální příležitost pro nás, abychom se ve svém osamocení a nemocech pokoušeli nalézt Boha. Toho Boha, kterého jsme možná až doposud ignorovali, jehož tichý a pokojný hlas zanikal v chaosu a vřavě našich rozličných

aktivit, zájmů a životních plánů. Přijde okamžik, kdy se svět našim smyslům ztratí docela a my budeme stát tváří v tvář před Pánem. On bude naší skálou, naší jedinou záchranou a nadějí.

Svět dává stáří dohromady s právem na odpočinek, případně s těžkým údělem. Ani jedna z těchto představ se neblíží pravdě, poněvadž stáří je spjato v první řadě s přesně vymezenými úkoly a s posláním, které dotyčnému zestárlému jedinci přísluší v daném časovém okamžiku v Božím plánu a které spočívá v projevování stále větší a větší lásky všem okolo, tedy Pánu Bohu a bližním; spočívá v neotřesitelné naději, že Pán přijal naše skutky, náš dosavadní život, úkoly dané nám opravdové sjednocení se se sebou.

Soumrak našich dní se nazadřitelně blíží, na obzoru se rýsuje stále jasněji poslední z mnoha záhybů našich klikatých cest... Odložme v tuto chvíli jakýkoliv strach a přilněme celým svým srdcem k Nejjasnějšímu Světlu a řekněme spolu s učedníky emauzskými: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje“ (Lk 24,29).

*Připravil Miroslav Malota*

\* \* \*

„Na cestě životem mohou nastat  
různé zvraty, krizové chvíle, okamžiky  
malomyslnost a bolesti...  
Budete-li dodržovat tato jednoduchá pravidla,  
slunce lásky vám bude stále svítit.“

*úryvek z knihy Miluji Tě!*

\*\*\*

## **JEŠTĚ JEDNOU K BIŘMOVÁNÍ**

V lednovém měsíčníku jsem si se zájmem přečetl článek pana M. Maloty o biřmování v naší farnosti (resp. našich farnostech). Nemám sice přímé zkušenosti s mládeží, ale nepochybuji, že to, co je v článku uvedeno, je pravda. Tedy, že mladí biřmovanci dříve či později odpadají, že přípravu berou jako „nutné zlo“ ,aby se mohli v budoucnu jako biřmovaní stát kmotry a podobně. Přímo i mezi řádky je zapsáno mnoho věcí, které bychom mohli mladým vytknout. Je pozitivní, že se náš duchovní správce i pisatel článku (a určitě i mnozí jiní) snaží nalézt cestu nápravy. Tímto menším zamyšlením se chci snažit o totéž. Pro mě ovšem otázka zní kde onu nápravu hledat? V mládeži? Nebo v nás starších?

Představil jsem si totiž sám sebe v onom „biřmovacím“ věku a napadlo mě, že dobře míněným řečem o *urážce Boha a hříchu proti Duchu Svatému, pečetí Ducha Svatého, vykoupení a vyvolení, obětování se pro Krista, správné cestě, věrnosti Bohu* atd. atd. atd. bych rozhodně moc nerozuměl. Spíše vůbec. Schválně, kdo z dospělých jim rozumí a uměl by je smysluplně vysvětlit? Já osobně bych asi měl potíže. Mladý člověk nepotřebuje poslouchat dobře míněné řeči. Potřebuje vidět a pocítit opravdovost. Potřebuje těmto slovům přiřadit obsah. Teprve potom porozumí. Když se podívám kolem sebe (ale i na sebe) v kostele, vidím obsah – tedy opravdovost, nebo je vidět jen prázdný obal bez náplně – bezduché plnění jakési povinnosti či tradice? Přiznejme si, že spíše to druhé. Mše sv. má obrovský duchovní a zážitkový potenciál, který my - návštěvníci a pozvaní slavít tuto obrovskou slavnost - absolutně nevyužíváme. Není na nás vidět to, co by mohlo oslovit a vést k následování. Opravdu se nedivím, že ty mladé na tom (na nás) nic nepřitahuje. Naštěstí se s tím dá něco dělat!

Podívejme se pravdivě na sebe a svůj vztah k Bohu, na naši ochotu vydat se na krkolomnou cestu víry, přiznejme si i naše selhání a pochybnosti, náš zápas s Bohem – vždyť to je přece cesta zralé víry a dospělého křesťanství. Potom budeme moci být farním společenstvím, které může mladé biřmovance někam „dovést“.

Přeji nám k tomu hodně štěstí.



P.S.: A trochu osobnějším tónem: Jak to tedy bylo v „bířmovacím“ věku se mnou, když jsem teď tak „chytrý“? Žádné zbožné řeči ani prázdné fráze o Bohu jsem tehdy neposlouchal, protože se ke mně žádné nedostaly. Žil jsem v prostředí absolutně neduchovním. A k víře mě v mých asi dvaadvaceti letech přivedli lidé – mí vysokoškolští kamarádi – jejich chování, postoje, názory na pro nás živá témata, jejich opravdovost a naše společné zážitky. Do kostela jsem však začal chodit až tehdy, když jsem porozuměl, co se to tam vlastně děje. Před tím jsem to považoval za ztrátu času. Nikdo by mě tehdy nepřesvědčil o tom, že svou neúčastí zarmocují Krista...

Tomáš Just

\*\*\*

*Já jsem ta cesta, pravda i život.  
Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne...  
a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce,  
aby byl s vámi na věky - Duchu pravdy.*

Jan 14,6.16

\*\*\*

## **CO MNE JEŠTĚ NAPADLO**

Když tak vzpomínám na kolotoč prosincových dní, přemýšlím také o tom, jak se některé věci zašmodrchají, i když zpočátku vypadaly velice jednoduše.

Tak třeba – na Advent jsme pro děti připravili Království, kde v domečcích měly hořet až do Štědrého dne svíčky. Nápad vcelku slušný a příprava nezabrala tolik času, abychom žehrali, že jsme schvácení. Ovšem domečků bylo žalostně málo (oproti loňsku), takže naše „farní“ Království připomínalo spíše to z pohádky Byl jednou jeden král, kdy se dvořané po zmizení soli též vytratili. Svíčky také nechtěly vždycky hořet, a protože hodně dětí si je chodilo zapalovat samo, nevím, jak by pořídily – nebyť paní katechetky, která ochotně přispěchala na pomoc. A přitom to vlastně mohl být takový rodinný rituál, kdy by si rodiče s dětmi svou svíčku na začátku mše společně zapálili a na konci zase zhasli.

Potom jsme se vrhli do spolupráce s organizací BERKAT (mnozí určitě znáte novinářku Petru Procházkovou, tak ta stála u zrodu této organizace) a rozhodli jsme se pomoci jim tak, že uspořádáme prodejní BAZÁREK výrobků, které oni dovážejí z dílen v Afghánistánu. Trochu se opozdila zásilka, takže jsme bazárek otevírali později, ovšem vůbec to nevadilo, neboť jak jsme zjistili, ceny se zdály vysoké a výrobky se prodávaly velice těžko. Snažili jsme se vysvětlit, že prodej je vlastně forma pomoci ženám, které nemají jinou možnost uživit své rodiny. Také jsme napsali oznam, aby lidé věděli, koho a jak nákupem podpoří, ovšem ten nebyl přečten, informace na vývěsce také unikly pozornosti mnohých, a tak se stalo, že až po skončení bazárku někteří litovali, že nepřispěli. Uvažovali jsme, co dál. Vracet tolik neprodaných věcí nám bylo proti mysli, toš jsme je nabídli na jednom školení učitelů a učitelek v Uherském Brodě a ejhle – fungovalo to. Těch pár, které ještě zbyly, jsme nabídli známým a do Prahy jsme pak vraceli ze sedmnácti výrobků jen dva. Ale zapotili jsme se. Shodli jsme se, že obchodní duch nám bohužel nebyl dán a podobnou akci už asi nebudeme riskovat. Co se týká darovaných zbytků látek, krajek a bavlnek, tam byla patrná veliká štědlost a proto všem dárcům patří dík. Mimochodem, v bazárku se prodávaly také drobnosti na podporu Klubíčka, a ty naopak mizely z pultíku přímo před očima. Bereme to jako projev přízně a moc děkujeme!

Ještě jsme si ani nevydechli a už tady byla návštěva svatého Mikuláše a s ní sbírka hraček a pastelek. Do krabic jsme dali všechno – někdy jsme trochu váhali, protože některé hračky nevypadaly moc pěkně, na druhé straně tam ale byly i jiné – úplně nové. Je možné, že v předtuše dárků, které o Vánocích dostávají, byly děti ochotnější vzdát se těch starších anebo pomohli rodiče, když mluvili s dětmi o důležitosti štědrosti a milosrdenství k těm, kdo na tom jsou podstatně hůře, než my. Vždyť to je také jedním z poselství Vánoc...

Já vím, že je to ještě daleko, ale už se těším na příští Vánoce. Jak to ovšem bude v Adventu, to se ukáže – možná tyto řádky poslouží k zamyšlení pro všechny, kterým dění v naší farnosti není lhostejné a třeba by chtěli nabídnout pomocnou ruku nebo sami mají nějaký nápad...

Ludmila Justová

\*\*\*

## POŘAD BOHOSLUŽEB V ÚNORU 2007:

### FARNOST ÚJEZD:

1. února : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + Jaroslava Sáblíka, rodiče Šomanovy, syna Jaroslava, Jindřicha Zvonka a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Stružkovy, sestru, bratra, dva švagry, + rodiče Velískovy, duše v očištcí, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
2. února : Pátek <b>Uvedení Páně do chrámu</b> <b>První pátek</b>	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za děti, které půjdou k prvnímu sv. přijímání Za + Annu a Františka Petrů, rodiče z obou stran, jejich + děti, duše v očištcí a dar zdraví pro živou rodinu
3. února : Sobota Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Vlastu Mikulkovu, dceru Lenku, rodiče Mikulkovy, dceru Marii, snachu Boženu, duše v očištcí a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Oldřicha Doležela, bratra, dvoje rodiče, duše v očištcí a živou rodinu
4. února : Neděle <b>5. neděle v mezidobí</b>	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za rodiče Machů, syna Oldřicha a dar zdraví pro živou rodinu Za Otakara a Marii Kozubíkovy, rodiče z obou stran, + sourozence, dar zdraví pro živou rodinu a nemocnou osobu Za Ludmilu a Stanislava Zvončákovy, duše v očištcí a pomoc Boží pro živou rodinu Za + rodiče Machů, dceru, zetě, dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
5. února : Pondělí Sv. Agaty, panny a mučednice	15.20 Új.:	Za Josefa Machů, Josefa Mozgvu, rodiče z obou stran a duše v očištcí
6. února : Úterý Sv. Pavla Mikki a druhů, mučed.	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + rodiče Zahradníkovy, syna, vnuka a duše v očištcí Za rodiče Stružkovy, dítě, stařečky, dar zdraví pro živou rodinu a duše v očištcí
7. února : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Janků, jejich + děti a na poděkování P. Marii za dar zdraví Za živou a + rodinu Kadlečkovu
8. února : Čtvrtek Sv. Jeronýma Emiliáni	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + rodiče Zvončákovy, Martinovy, jejich vnučku Hanu a požehnání pro živou rodinu Za + Terezii Častulíkovu, dva manžely, tři syny, dvě snachy a Boží požehnání pro živou rodinu
9. února : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za nedožitých 95 let, + manželku, děti, vnuka, pět zetů, sourozence, dvoje stařečky, duše v očištcí a Boží ochranu pro živé rodiny Za + manžela Josefa Machů, dvoje rodiče, zetě Aloise, duše v očištcí, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny
10. února : Sobota Sv. Scholastiky, panny	6.30 Új.:	Za Jaroslava a Miroslava Semelovy, rodiče Zvonkovy, Václavíkovy, duše v očištcí a Boží požehnání pro živou rodinu

	16.00 Lo:	Na poděkování Pánu Bohu za dlouhá léta života, + manžela, dva syny a dva zetě
11. února : Neděle <b>6. neděle v mezidobí</b> Panny Marie Lurdské	7.00 Új.:	Za rodiče Rošťanské, Kamenčákovy, jejich děti a duše v očištění
	8.15 Sl.:	Za + Antonína Belžíka ( <i>výroční mše svatá</i> )
	9.45 Új.:	Za farníky ( <i>sv.křest</i> )
	11.00 Dr.:	Za + Emílii Častulíkovu, její rodiče, rodinu Častulíkovu, Šulákovu a Boží ochranu pro živou rodinu
12. února : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Vaculínovy, jejich + děti, Františka a Annu, Jana Barcucha a Boží ochranu pro živé rodiny
13. února : Úterý Ferie	15.20 Új.:	Za Miloslava Húšťě, otce Emila a živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za + manžele Vilímkovy, + Haničku Vránovu a duše v očištění, na které nikdo nepamatuje
14. února : Středa Ferie	15.20 Új.:	Za + Františka Pavelku, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
	17.30 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti životního jubilea, dvoje zemřelé rodiče a nemocnou osobu
15. února : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.:	Za + Boženu a Ludvíka Zvonkovy, jejich + rodiče, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Na poděkování Pánu Bohu za 85 let života, za + manžela Karla, dva syny a snachu
16. února : Pátek Ferie	15.20 Új.:	Za + Aloise Buriánka, + rodiče Buriánkovy, Kořenkovy, + Františka Bartoše, pomoc Boží a ochranu P. Marie pro živou rodinu
	17.30 Sl.:	Za + rodiče Zvonkovy, Fiodorovy, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu
17. února : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.:	Za + Marii Drgovu ( <i>výroční mše svatá</i> )
	16.00 Lo.:	Za + rodiče Zvončákovy, dceru, syna, dva zetě, dar zdraví a Boží pomoc pro živou rodinu
18. února : Neděle <b>7. neděle v mezidobí</b>	7.00 Új.:	Za rodiče Bodlákovy, + rodiče Novotné, S.M. Makrinu Bodlákovu a živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za dvoje + rodiče Váňovy, jejich vnuka, duše v očištění, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
	9.45 Új.:	Za Marii Belžíkovu, Irenu Petru, jejich rodiče, dva vnuky, dar zdraví a požehnání pro živou rodinu
	11.00 Dr.:	Za + rodinu Obadalovu, dar víry, zdraví pro živou rodinu a duše v očištění
19. února : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za Jana Machů, manželku Martu, bratra a duše v očištění
20. února : Úterý Ferie	15.20 Új.:	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní
	17.00 Dr.:	Za Františka Ovesného, syna Miroslava, rodiče, jejich děti, dva zetě, stařečky, duše v očištění a Boží ochranu pro celou rodinu
21. února : Středa <b>POPELEČNÍ STŘEDA</b> <b>Den přísného postu</b>	6.30 Új.:	Za farníky
	15.20 Új.:	Za rodiče Repákovy, tři syny, rodinu Golisovu a ochranu P. Marie pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za Františka Matošku, rodiče z obou stran, Karla Slabiňáka, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
	17.30 Sl.:	Za + Hálinu Kozubíkovu, tři švagry a duše v očištění
22. února : Čtvrtek <b>Svátek</b> <b>Stolce sv. Petra</b>	15.20 Új.:	Za + rodiče Ambruzovy, + syna Ladislava, + Jarmilu Ambruzovu a ochranu Boží pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za Františka Tkadlece, jeho rodiče, rodiče Kúdelovy a Boží ochranu pro živou rodinu
23. února : Pátek Sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka	15.00 Új.:	Za + rodiče Machů a Boží ochranu pro živou rodinu
	17.00 Sl.:	Za + rodiče Gjongdlovy, jejich rodiče, duše v očištění, živou a + rodinu Gjongdlovu a Hlavoňovu
24. února : Sobota Ferie	6.30 Új.:	Za rodiče Slovákovy, tři syny, dvě švagrové, za padlého Josefa Pavelku, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
	16.00 Lo.:	Za + Ludmilu Krajíčkovu, + rodinu Grácovu, Patákovu, dar zdraví pro živou rodinu a manžela

25. února : Neděle <b>1. neděle postní</b>	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Annu Černobilovu, + sourozence, rodiče, + rodinu a duše v očistci Za + Irenu Kozubíkovu ( <i>výroční mše svatá</i> ) Za + Ludmilu Maňasovu, dcery Ludmilu a Annu Za + Jaroslava Machovského, jeho dva syny, Kamilu Stružkovu, Františku Vychodilovu a + rodinu Kačerovu
26. února : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	
27. února : Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za Jana Barcucha a Boží požehnání pro živou rodinu Za rodiče Pavelkovy, syna, stařečky a Boží ochranu pro živou rodinu
28. února : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Ptáčkovy, + rodiče Mozgovy, syna Františka, Marii Divokou, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + P. Františka Petru, jeho + rodiče, sourozence, švagry a duše v očistci

## FARNOST HORNÍ LHOTA:

1. února : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče Šopíkovy, Zmeškalovy, ostatní živou a + rodinu
2. února : Pátek <b>Uvedení Páně do chrámu (Hromnic)</b>	17.45	Za děti, které půjdou k 1. svatému přijímání
3. února : Sobota Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka	17.45	Za členy živého růžence
4. února : Neděle <b>5. neděle v mezidobí</b>	6.55 9.30	Za + Ludvíka a Marii Masařovy, duše v očistci, živou a + rodinu Za + Oldřicha Kovaříka, rodiče, bratry a Boží ochranu pro živou rodinu
8. února : Čtvrtek Sv. Jeronýma Emiliáni	16.00	Za + rodiče Janíčkovy, duše v očistci a živou rodinu
10. února : Sobota <b>Adorační den v Horní Lhotě</b> Sv. Scholastiky, panny	17.45	Za + Vladislava Mikuláška, Františka Petráše, jejich sourozence, rodiče z obou stran, duše v očistci a celou živou i + rodinu
11. února : Neděle <b>6. neděle v mezidobí</b> Panny Marie Lurdské	6.55 9.30	Za nemocné Za Štefana Manducha, živou i + rodinu Manduchovu, Novosadovu a Roubalíkovu
15. února : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Aloise Chupíka, rodiče, celou živou a + rodinu
17. února : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za Rudolfa Pavliše, duše v očistci a živou rodinu
18. února : Neděle <b>7. neděle v mezidobí</b>	6.55 9.30	Za + rodiče Kolaříkovy, Mikuláškovy, syna Františka, duše v očistci a ochranu Boží pro živou rodinu Za farníky ( <i>sv. křest</i> )
21. února : Středa <b>POPELEČNÍ STŘEDA</b> <b>Začátek postní doby</b> <b>Den přísného postu</b>	7.00 16.00	Za + rodiče Andryšovy a jejich sourozence Za Stanislava Pastyříka, rodiče Černochovy, čtyři děti a celou živou rodinu
22. února : Čtvrtek Stolce sv. Petra	16.00	Za + Františka Masaře, rodiče, bratry, živou i + rodinu a na poděkování za dožití jubilea
24. února : Sobota Ferie	17.45	Za + rodiče Latinákovy, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu

25. února : Neděle <b>1. neděle postní</b>	6.55	Za rodiče Bačovy, dvě dcery, bratra Aloise a Josefa Václavíka
	9.30	Za + Marii a Yvetu Navrátilovy, rodiče Navrátilovy, Vaněčkovy a živou rodinu

\*\*\*

## SVATÁ AGÁTA (HÁTA)

mučednice, panna

narozena: kolem r.225 v Katánii na Sicílii, Itálie

zemřela: kolem r.250 na Sicílii

patronka Katánie, kojných, tkalců, pasaček, zvonářů, zlatníků, havířů, hladovějících, ochránkyně proti rakovině prsu, proti zánětům, proti nepohodě, zemětřesení, ohni, proti neštěstí, proti výbuchu sopky Etna



V katedrále sicilského města Katánie, pojmenované podle své patronky Duomo S. Agata, stojí vzácná schránka ze 16.století, která obsahuje ostatky lidové světice. Také ve veronském dómě se uchovávají domnělé Agátiny ostatky v krásném vysokém náhrobku.

Agáta vytrpěla mučednictví pravděpodobně r.250. Velmi záhy patřila už k nejuctívanějším svatým. Již kolem r. 500 jí byl v Římě zasvěcen kostel.

Agáta byla podle legendy dcerou vznešených rodičů v Katánii a vyznačovala se již velmi brzy neobyčejnou krásou. Když odmítla tamějšího místodržícího, který se o ni vytrvale ucházel, a vyznala, že je křesťanka, předal ji na třicet dní kuplířce. Když ani to nemohlo Agátou otrást, byla uvržena do žaláře a krutě mučena. Nejprve jí odřezali ňadra, pak ji pálili planoucí pochodní. Legenda vypráví, že se ztýrané zjevil svatý Petr a uzdravil její rány. Příštího dne však položili Agátu na rozžhavené uhlí a střepy, takže brzy podlehla svým těžkým zraněním.

Rok po Agátině smrti prý zoufalí obyvatelé Katánie nesli při výbuchu sopky Etny proti mase lávy závoj mučednice a žhavý proud se zastavil. Od té doby se uchovává tento závoj v Katánii jako relikvie.

Úcta a tradice: víra v Agátu jako ochránkyni protii ohni se v průběhu staletí rozšířila i na člověka a zvíře. Agáta byla vzývána o pomoc při vedru a při horečce. Malé posvě-cené „Agátiny chlebíčky“ z pšenice, ječmene a otrub bývaly dávány dobytku dřív, než byl vyhnán na pastvu, volům, když byli poprvé zapraženi do pluhu a kravám, dříve než se otelily. Sedláci sypali drobtý chleba do koutů dvora, aby byl uchráněn před ohněm. Proti nebezpečí ohně se používaly také tzv. „Agátiny cedulky“ a „Agátiny svíčky“.

Znázorňování: nejznámější zobrazení Agáty ukazuje výjev, jak jsou jí při mučení odřezávána ňadra. Jedno z těchto nejslavnějších vyobrazení pochází od Tiépola: „Mučednictví sv.Agáty“ (Galerie obrazů, Berlín). Tentýž titul má obraz od Šebestiána del Piombo, který lze spatřit v Galerii Pitti ve Florencii. Vynikající sochařská práce od Jana Křtitele Strauba – Agáta s palmou a s podnosem, na němž jsou její odřezané prsy – stojí ve farním kostele sv. Kvirina v Tegernsee (Horní Bavorsko).

*Z knihy Rok se svatými  
Dagmar Kořenková*

\*\*\*

## 6. LITURGIE JAKO POSVÁTNÁ HRA

*Naše role při nedělní bohoslužbě - pokračování*

Ruce mluví. Ne tak, že by linkami v dlani vypovídaly o budoucnosti. Ale přesto mluví. Jak výmluvný je každý pohyb ruky! Jen pozoruj, kolik různých gest dělá rukama kněz. Při „Pán s vámi“ rozpíná ruce, jak když hospodář na zápraží domu vítá z dále milé hosty.

Jindy spíná ruce dlaněmi k sobě. Při svěcení je tak vkládal biskupovi do rukou na znamení, že se odevzdává jeho vedení, že ho bude poslouchat. I teď je spíná, aby tak vyjádřil svou odevzdanost do vůle Otce. Jindy natáhne ruce dopředu k lidem dlaněmi dolů. To je prastaré gesto žehnání. Otec tak klade ruku na hlavu nemocného dítěte, jako výraz toho, že je chce chránit. Liturgie bez znamení, bez gest, by byla bezruká, nelidská, nemá.

O herci Rudolfovi Hrušínském je známo, že mnoho gest nedělá, ale když nějaké udělá, že mluví za mnoho slov. Člověk nemluví jen slovem.

Při mešní liturgii je tomu také tak. Úvod do nového misálu říká, že tyto liturgické postoje mají zachovávat všichni, protože jsou znamením vzájemného společenství a jednoty celého shromáždění. Že vyjadřují city účastníků a podporují je (čl. 20).

Někdo si možná řekne, že na tom přece nemůže záležet, jestli vstávám při mši zároveň s ostatními, nebo zůstanu sedět. Hlavně, že jsem srdcem u oltáře, jinak ať si každý dělá co chce. Jenže ono na tom záleží - a hned z více důvodů:

- Dělat si co chceš, to můžeš, když jsi sám. Ale kde je víc lidí pohromadě a každý si dělá co chce, tam vzniká chaos, zmatek. Tam se musí vytvořit a respektovat provozní pravidla. Tak to platí venku v silniční dopravě i v kostele při společné bohoslužbě.
- V úvodu do misálu se zdůrazňuje jiný, hlubší důvod: společné jednání je výrazem jednoty a pomáhá vytvořit z masy lidí společenství, komunitu.
- Postoje - to je naše modlitba tělem. Nejen duchem, i tělem se zapojujeme do služby Bohu. Podílíme se tak na posvátné hře před Boží tváří. Tou hrou je naše liturgie.
- Když se účastníme bohoslužebných úkonů, dáváme dobrý příklad, aby i ostatní se probudili z pasivity a hráli spolu. Když při pozdravení pokoje s přátelským úsměvem napřáhneš ruku k sousedovi, on ti jistě také podá ruku, udělá krok ke sblížení. Všechna tato gesta jsou bohoslužbou samozřejmě jen tenkrát, když je konáme s vědomím, co znamenají.
- Když povstáváš, připojuješ se tím k modlitbě kněze. Při evangeliu tak vzdáváš úctu přicházejícímu Pánu. Projevuješ ochotu k plnění Křesťanství ve svém životě. Dáváš najevo, že chceš stát pevně ve víře, jak říká svatý Pavel.
- Když usedáš, připojuješ se k Marii sedící u nohou Ježíšových a soustřeďuješ se k pozornému naslouchání.
- Když poklekáš, uznáváš svou hříšnost a vyznáváš Stvořitele za svého Pána. Malomocný padl před Pánem pokorně na kole na.
- Úklonou vzdáváš Bohu úctu.
- Sepnutím rukou projevuješ Bohu důvěru, svěřuješ se do jeho ochrany.
- Bitím v prsa se připojuješ k pokornému celníkovi.
- Podáním ruky nabízíš bratrství v Kristu všem kolem sebe.
- Účast na průvodu při přinášení obětních darů a při svatém přijímání je úkon slavnostní.

To vycházíme ze svého pevně ní a vydáváme se na cestu s putujícím Božím lidem do zaslíbeného Kristova království. Dáváme najevo, že známe svůj cíl a víme kam jdeme.

Krásná je naše liturgie. Je to hra Božích dětí před Boží tváří, když se na ni chutě podílíme, když hrajeme spolu. Pasivní diváci odcházejí z nudě. Ti, kdo se naučí dobře hrát a zpívat svou roli, odcházejí domů oživeně, naplněni světlem Boží milosti a teplem Boží lásky.

## LITURGICKÁ POZNÁMKA

Jak už to tak je, že doba přináší stále nějaké nové módy, i v liturgii se občas obnovují jakési obrazoborecké tendence, snaha odstranit všechnu pompu, parádu, zbytečnosti. A zůstat jen při slovu a modlitbě: Pryč s parádními rouchy - stačí štola. Pryč s kadidlem - je to zbytečné: Pryč se vstáváním a klekáním, je to tělocvik v kostele. Tyhle vnější věci jsou druhořadé, leda ruší. A ostatně - dnešní člověk už ani nemá v složitých obřadech, průvodech a rituálech zálibu. Je mu to cizí.

Ale pak nám televizor přiblížil až do našich domů zahájení olympijských her, spartakiády, veřejné slavnosti. A popírači rituálů žasli, jak příčinlivě ti lidé světa odkoukávali z našich kostelů všechny liturgické prvky: procesí, korouhve, obrazy, svíce, kadidlo, věčné světlo, obleky, litanie, kázání ... a s jakým okouzleným nadšením jim celý svět přihlížel.

Ted' už nikdo nepopírá, že i dnešní člověk je schopen prožívat liturgii, rituální úkony, jen když je to živé, jen když v tom vidí, jaký to má smysl, co to symbolizuje. Tento extrém tedy naší generaci už snad nehrozí: víme, že živá bohoslužba není v odmítání liturgických úkonů a gest, ale v jejich oživování, živém a srozumitelném konání.

Hrozí nám však ještě druhý extrém: přehnaná horlivost při sjednocování liturgických postojů. Kde se společné vstávání a klekání zdůrazňuje přespříliš, kde se jednota netrpělivě a hartusivě vymáhá, tam to vypadá, že liturgický život spočívá jen ve vnějších úkonech a v kostele to zavání execirákem místo kadidlem.

Mají pravdu Všeobecné pokyny k Římskému misálu, v art.20: „Společné postoje, které všichni účastníci zachovávají, jsou znamením vzájemného společenství a jednoty shromážděných.“ Ale přesto platí, že v praxi není možné dosáhnout úplně jednoty jako na vojně. Jsou tu mladí vedle starých s neohebnými koleny, jsou tu čiperní vedle pomalých. Jsou tu děti, které potřebují stále něco dělat, hýbat se, ale jsou tu i lidé, kteří potřebují klid a vstávání pociťují jako rušení ze soustředění.

*připravil Tomáš Just*

\*\*\*

## LÉČEBNA

Každý lékařský obor má své neléčitelné choroby. Mezi ně patří například slepota nebo některá onkologická onemocnění. Zbývající léčitelné choroby dělíme potom na lehké, které se dají léčit ambulantně, těžší, které potřebují hospitalizaci, a vážné, vyžadující pobyt a zákrok na vyšším, špičkovém klinickém pracovišti. Stejně dělení chorob platí i v psychiatrii. Zde kromě nemocí existují i neléčitelné povahové vlastnosti. Lakota, žárlivost nebo sobectví. **Jinými slovy...** *Jedinou léčebnou, která vyléčí některé charakterové vlastnosti, je krematorium.*

(Max Kašparů)

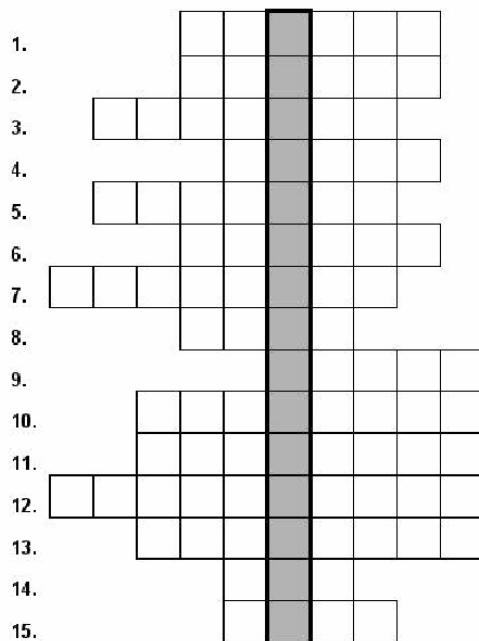
\*\*\*

## KŘÍŽOVKA NA MĚSÍC ÚNOR

„Jednou z radostí přátelství je mít někoho, komu můžeme...(viz tajenka křížovky).“

*Alessandro Manzoni*

1. Oblíbené mariánské poutní místo na Moravě
2. Liturgická doba, kterou začíná církevní rok
3. Jméno matky Jana Křtitele
4. První a nejdůležitější svátost
5. Jméno anděla, který Marii zvěstoval, že se stane matkou Vykupitele
6. Město, kde se Ježíš narodil
7. Rozhovor s Bohem
8. Představený mužského kláštera
9. Apoštol, který zradil Ježíše
10. Jméno současného papeže (bez římských číslic)
11. Lidové označení svátku Uvedení Páně do chrámu (2.2.)
12. Místnost, kde se kněz a ministranti připravují na mši svatou
13. Jeden ze Tří králů
14. První žena
15. Barva ornátu kněze při slavnostech a svátcích



Správné řešení tajenky i se svým jménem odevzdejte do 20. 2. 2007 do pokladničky v kostele. Z odevzdaných správných odpovědí bude vylosován jeden výherce, který obdrží sladkou odměnu.

**Správně odpověděli v lednu:**

Barbora Václavíková, Ludmila Mikulková, Barbora Vaňková, Adéla Hlavicová, Jana Hořčicová, Vendula Machů a Veronika Machů.

**Správné řešení lednových skrývaček:**

Jakub, Anežka, Tomáš, Dominik, Klára, Lucie, Anna, Matouš, Štěpán, Monika

**OSMISMĚRKA ZA ROK 2006 - SPRÁVNĚ ODPOVĚĎELI:**

<b>1. Machů Veronika</b>	<b>9</b>
<b>2. Mikulková Ludmila</b>	<b>8</b>
<b>3. Vaňková Barbora</b>	<b>6</b>
<b>Machů Marie</b>	<b>6</b>
4. Václavíková Barbora	5
5. Kozubíková Kristýna	3
Machů Hana	3
6. Zvonková Eliška	2
Horčicová Jana	2
Maliňák Marek	2
7. Vránová Hana	1
Húšťová Miroslava	1
Kořenek Jan	1
Martinková Michaela	1
Martinková Petra	1
Mozgová Iva	1
Rumanová Beata	1
Hlavicová Adéla	1
Struška Libor	1

\*\*\*



## ZPRÁVY A INFORMACE

### Tříkrálová sbírka na Charitu v našich farnostech:

Újezd: 22.042,—  
Drnovice: 11.557,—  
Loučka: 13.185,—  
Slopné: 21.895,—  
Vysoké Pole 18.314,—

---

**Celkem: 86.993,— Kč**

Horní Lhota: 15.240,—  
Dolní Lhota: 18.215,—  
Sehradice: 25.139,50

---

**Celkem: 58.594,50 Kč**

Všem dárcům i organizátorům sbírky upřímně Pán Bůh zaplať.

**Oblastní charita sv. Vojtěcha Slavičín** zahrnuje ve svém regionu všechny obce újezdské farnosti. V radě charity za naši farnost byl zvolen člen pastorační rady pan Radek Velísek z Drnovic. Jeho posláním je účastnit se schůzí rady a informovat o činnosti charity, jakož i seznamovat s nabízenou pomocí. V našem měsíčníku budeme pravidelně uveřejňovat zprávy, které mohou zajímat farníky. Na faře v knihovně bude k dispozici také vždy výroční zpráva jak Arcidiecézní charity Olomouc, tak Oblastní charity Slavičín.

**Charita Svaté Rodiny v Luhačovicích** zahrnuje ve svém regionu obce farnosti Horní Lhota. Ve farnosti Horní Lhota je také zřízena Farní charita. Vztahy mezi farnostmi a Charitou Luhačovice zatím nejsou zcela jasné alespoň duchovnímu správci. O novinkách v této oblasti budeme informovat věřící prostřednictvím našeho věstníku.

**Připravujeme setkání** s členy Sdružení Za dětský život Jihlava, kteří přednášejí pro mladé lidi i dospělé, biřmovance, snoubence, skupiny matek učitele, lékaře a zdravotníky. Jejich posláním je informovat veřejnost jak chránit nenarozený život a pomáhat těm maminkám, které jsou v nesnázi. Přednáška se uskuteční koncem února, nebo začátkem března. Informování budete v ohláškách v kostele a na vývěškách.

\*\*\*

### SKUPINY ÚKLIDU

V kostelech újezdské farnosti v měsíci únoru 2007:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
3. 2.:	10.	5.	12.
10. 2.:	11.	6.	13.
17. 2.:	12.	7.	14.
24. 2.:	13.	8.	15.

---

**ŽIVOT FARNOSTÍ** ([www.rkf-ujezd.info](http://www.rkf-ujezd.info), [www.rkf-hornilhota.info](http://www.rkf-hornilhota.info)) Měsíčník farností.  
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

**Adresa redakce:**

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,  
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;  
e-mail: [rkf.ujezd@volny.cz](mailto:rkf.ujezd@volny.cz) nebo: [rkf.hornilhota@volny.cz](mailto:rkf.hornilhota@volny.cz).

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.